

der for Theatrets Skyld ere gjorte i det nævnte Finantsaar, idet der er bevilget Theaterchefen til to Rejser til Udlandet en Sum af 1,478 Kr., Sceneinstruktøren, Holst, til en Rejse til München 600 Kr., og tre andre Personer tilsammen 1,100 Kr. Hvad disse tre sidste angaar, vil jeg herved anerkjende, at det ikke har været rigtigt, at der er anvendt af Theatrets Konto til dem; det er ganske vist for den Enes Bedkommende fortsat Maret derpaa ifølge et ham givet Løfte; men Saadant skal ikke ske for Fremtiden. Hvad derimod de to andre Rejseudgifter angaar, ere de foretagne i Theatrets Interesse, og det er ikke ganske rigtigt at kalde dem Rejseunderstøttelser. Det er Rejseudgifter, stete i Theatrets Interesse. Hvad særlig Theaterchefens Rejse angaar, er det nødvendigt at lade Chefen rejse til Udlandet, for der at gjøre sig bekendt med fremmede Stykker, han ønsker opførte her paa Theatret. Det er nødvendigt ikke alene at læse saadanne Stykker, men at se dem opførte, se hvad Lykke de gjøre paa fremmede Scener og tillige træffe Aftale og Kontrakt med vedkommende Forfatter om, hvad det skal koste at faae Lov til at opføre dem herhjemme. Ligesaa forholder det sig, naar han finder det rigtigt i Theatrets Interesse at engagere en eller anden fremmed Skuespiller eller Skuespillerinde eller hele Selskaber for at give Forestillinger paa Theatret; i saa Henseende har det vist sig aldeles nødvendigt at gjøre Rejser, for at faae Sagen bragt i Orden. Naar man vil sammenligne rent økonomisk, hvad saadanne Rejser koste, og hvad de have indbragt eller ialtsald bidraget til at indbringe Theatret, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Forestillingerne udenfor Saisonen, som ganske sikkert ikke vare komne istand, hvis Theaterchefen ikke var reist til Paris, have indbragt en ren Nettoindtægt af 16,000 Kr. Fremdeles skal jeg gjøre opmærksom paa, at nogle af de fremmede Stykker — og jeg kunde nævne en hel Deel af dem — som i den senere Tid ere blevne opførte, og som ligeledes ialtsald tilbels ere erhvervede ved personlig Forhandling med Vedkommende, have indbragt Theatret en meget betydelig Indtægt. Jeg kan saaledes nævne, at Mignon ved 24 Forestillinger har givet en Bruttoindtægt af 95,000 Kr., samt at det Stykke, som man paa Dansk kalder „Hvor man kje-der sig“ ved 34 Forestillinger har indbragt over 115,000 Kr. Altsaa, rent økonomisk set, maa man sige, at disse Rejser, som Theaterchefen har gjort, have betalt sig meget godt, og jeg maa, som sagt, nedlægge en lille Indsigelse mod, at man kalder det Rejseunder-

siøttelse, thi det er aldeles ikke Rekreationsrejser, men derimod Forretningsrejser, som Theaterchefen har foretaget.

Ordføreren (Bjessen): Den høitærede Finantsminister omtalte de to første Indstillinger angaaende Opførelsen af Døphnsmandsboliger ved Kongelunden og Hesselholt, og han gjorde da overfor Statsrevisionens Indsigelse og Udvalgets Bemærkning gjældende, at Nedsættelsen fra Rigsdagens Side ikke var motiveret ved en Fordring om at indskrænke selve Udgiften ved Bygningerne, men kun var motiveret ved en Fordring om at indskrænke Udgifterne ved Afholdelse af Licitation. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister har tilstrækkelig Grund til at opfatte Rigsdagens Forhold overfor dette Punkt saaledes, tvertimod synes jo selve Summen at tyde paa det Modsatte. Jeg skal minde om, at der særlig til den ene af disse to Boliger, nemlig til Døphnsmandsboligen i Kongelunden, var krævet en uforsholdsmaessig høi Bevilling, nemlig et Beløb af over 10,000 Kr. Den sædvanlige Bevilling til en saadan Bolig, som Finantsudvalget er tilstrækkelig bekendt med, er 5 à 6,000 Kr., og naar altsaa Udvalget samt, i Henhold til dettes Indstilling, Rigsdagen nedsætter Bevillingen til det sædvanlige Beløb, som medgaar til Opførelsen af en Døphnsmandsbolig, saa forekommen det mig snarest, at der deri maatte ligge en Tilkjendegivelse af, at man ikke billiger den ekstraordinære Udvidelse eller Forstjønning, som har været tilfaldet ved den paagjældende Bolig. Smidstertid foreligger der ikke i denne Henseende Andet end en Nedsættelse fra 10,000 til 6,000 Kr., og selv om man i Forbindelse med denne Henstilling havde henstillet til Finantsministeren at bringe Licitation i Anvendelse for at nedsætte Udgiften, saa bethyder dette derfor ingenlunde, at man intet Andet tilfattede dermed end blot Afholdelsen af en Licitation. Den høitærede Minister omtalte dernæst Kassebeholdningen, og oplyste, at, naar Udvalget havde anket over, at der den paagjældende Dato var en Kassebeholdning af 8 Millioner Kroner, som var anbragt i de paagjældende Banker til 1 pCt., saa var Beholdningen allerede 14 Dage derefter sunket ned til 5½ Million Kr., og saavidt jeg forstod den høitærede Minister, udtalte han, at Beholdningen for Tiden var noget Vignende. Jeg skal nu allerede overfor denne Beholdning bemærke, at den jo er betydelig større, end man ellers har forudsat, at denne Del af den disponible Beholdning skulde være. Jeg skal erindre om, at som disponibel Beholdning haves jo